

EGY ÚJ KEZDET

Hamarosan a kereszténység egyik legnagyobb eseményét ünnepeljük. A Húsvét a vallási jelentőségén túl a tavasz kezdete is. Ilyenkor megújul a természet. Új kezdetek, új remények ideje ez. Most minden új értelmet nyer. Most a Jó Isten a lelkünket is megújítja, ha ezt megengedjük Neki. Ha valami sérelmet hordozunk lelkünkben, és nincs lelki erőnk a Jó Isten elé letenni lelki fájdalmainkat, Ő végtelen türelemmel vár, amíg mi készen állunk rá. Érdemes tiszta és megújult lélekkel készülni a közelgő ünnepre. Ápoljuk egymás lelkét bátorítással, biztatással, odafigyeléssel, hiszen Jézus Krisztusnak is ez volt a küldetése. A Jó Isten azt akarta, hogy Fia által nekünk örök életünk legyen. Ő legyen a mi példaképünk. Meghitt Húsvéti felkészülést kívánok!

Peres Hunor

HAMVAZÓSZERDA, A NAGYBÖJT KEZDETE

A húsvétot megelőző negyvennapos böjt a keresztények számára bűnbánati időszak, amely alkalmat ad a lemondásra, a hitben való elmélyülésre és kiengesztelődésre, hogy méltóképpen felkészülhessenek a húsvétnak, Jézus Krisztus feltámadásának megünneplésére. Miért éppen negyven napig tart a nagyböjt? A Szentírásban számos esemény kapcsolódik a negyvenes számhoz. Jézus Krisztus nyilvános működésének megkezdése előtt negyven napot töltött a pusztában. Negyven napig tartott a vízözön, negyven évig vándorolt a pusztában a zsidó nép, Mózes negyven napig tartózkodott a Sínai hegyen és Jónás próféta negyvennapos böjtot hirdetett Ninivében. A böjt vallásos gyakorlata a bűnbánat, a megtisztulás, az áldozat és a könyörgés kifejeződését szolgálja, jelzi az embernek Isten iránt tanúsított szeretetét és az érte való áldozatvállalását. Hamvazószerda az őskeresztény hagyományból merít: a hívők a vezeklés részeként hamut szórtak a fejükre. Még ma is őrzik ennek emlékét: az előző évben megszentelt és elégetett barka hamujából a pap hamvazószerdán (és nagyböjt első vasárnapján) keresztet rajzol a hívek homlokára, miközben ezt mondja: „Emlékezzél, ember, hogy por vagy és porrá leszel!” A hamu egyszerre jelképezi az elmúlást és a megtisztulást. A VII. században alakult ki a mai gyakorlat, hogy a nagyböjt kezdetét az első vasárnap előtti szerdára tették, így hamvazószerdától húsvét vasárnapig nem negyven, hanem negyvenhat nap telik el, ugyanis a közbeeső hat vasárnap nem böjti nap.

Forrás: Magyar Kurír

A HÚSVÉT IDŐPONTJA

A nyugati kereszténység húsvétja mindig március 22. és április 25. közé esik (beleértve a határokat is). A következő nap, húsvéthétfő a legtöbb keresztény hagyományú államban hivatalos ünnep. A húsvét és a hozzá kapcsolódó ünnepek a mozgó ünnepek közé tartoznak, azaz nem esnek a Julián naptár szerinti év ugyanazon napjára minden évben. A Nap mozgása mellett a Hold mozgásától is függ a dátum némileg a héber naptárhoz hasonló módon. A húsvét helyes időpontja gyakran vita tárgya volt. Az első niceai zsinat 325-ben határozott úgy, hogy az egyház tagjai a húsvétot ugyanazon a vasárnapon ünnepeljék, éspedig legyen a keresztény húsvét időpontja a tavaszi napéjegyenlőség utáni első holdtöltét követő vasárnap. Sajnos ennek meghatározására nem jelöltek ki módszert, így például az alexandriai pátriárka és a római pápa alá tartozó egyházrész másképpen számította a húsvét időpontját. Később a 6. században alkotta meg Dionysius Exiguus azt az eljárást, amely azóta is az alapját képezi a húsvét időpontja kiszámításának. Amennyiben csillagászati értelemben vesszük a „tavaszi napéjegyenlőséget követő első holdtölte utáni vasárnap” formulát, természetesen nem feltétlenül kapjuk meg a húsvétot. A katolikus egyház 1581-ben kánonban rögzítette azt az számítási módot, mely meghatározza ennek naptári helyét. Mostanra az ortodox egyházakon kívül minden keresztény egyház ehhez az eljáráshoz tartja magát. Az ortodox egyházak dátumszámítási módszere maradt a Gergely-naptárreform előtti Julián-eljárás. A szíriai Aleppóban ülésezett 1997-ben az Egyházak Világtanácsa. Azon javasolták, hogy a hagyományos, képletekre és táblázatokra alapuló számítás helyett csillagászati megfigyelések alapján határozzák meg a keresztény húsvét időpontját, ezzel megszüntethető lenne a keleti és nyugati egyház közötti eltérés is, hiszen a megfigyelés (illetve a közvetlen csillagászati meghatározás) mindegyik egyházrész számára objektív módon rögzítené az ünnepnap dátumát. A reformjavaslat szerint a bevezetés 2001-ben lett volna, de lényegében egyik tag sem fogadta el még.

VIRÁGVASÁRNAP

Virágvasárnap a húsvét előtti vasárnap neve, a nagyhét kezdete a keresztény ünnepkörben. Ezen a napon vonult be Jézus Jeruzsálembe kereszthalála előtti vasárnapon. Az ókorban szokás volt a Közel-Kelet országaiban, hogy az arra méltó személyek útját valamilyen módon befedjék. Az emberek mind a négy evangélium szerint megadták Jézus Krisztusnak ezt a tiszteletet. Máté, Márk és Lukács szerint a felsőruhákat az útra terítették és gallyakat vágtak a fákról, János az egyedüli, aki pálmaágakról számol be. A nyugati keresztény egyházak liturgiájában e kiemelten fontos dátum mindig a március 15. és április 18. közti valamelyik vasárnapra esik. A katolikusoknál a nagyböjt utolsó, legfontosabb hetének kezdete: a napján a templomban barkaszentelést (a magyar néphagyomány szerint rontás, betegség, vihar, jégeső ellen), barkás bevonulást vagy körmenetet szoktak tartani. A keresztény kultúra országaiban ez kiemelten fontos ünnep, melynek hagyományára gazdag népszokás kincs épült.

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

Neve

A pálma a győzelem és a diadal jelképe. Ezért az ünnep neve több nyelven pálmavasárnap (latinul Dominica palmarum, németül Palmsonntag, olaszul: Domenica delle Palme stb.). Mivel az európai országok többségében nincsenek pálmák, az ünnepléskor a pálmaágakat itt gyakran tiszafa, fűzfa vagy más fák ágaival helyettesítették. Az ünnepet például angol nyelvterületen ezért a Palm Sunday-on kívül Yew Sunday („tiszafevasárnap”) vagy egyszerűen Branch Sunday („ágvasárnap”) neveken is ismerik. Virágvasárnapnak a magyarokon kívül az örmények nevezik.

Története

A virágvasárnap megünneplésének szokásai a bibliai elemek mellett a jeruzsálemi egyház liturgiájából erednek. Jézus bevonulásának útvonala a Biblia szerint Betániából az Olajfák hegyén és a Kedron patak völgyében vezető országúton át, majd az Aranykapun keresztül vezetett, célja pedig a jeruzsálemi templom volt. Szintén a Bibliában olvasható, hogy számárháton érkezett, és a nép ünnepléssel fogadta. Mind a négy evangélium említi, hogy a „Hozsanna Dávid fiának” felkiáltással fogadták, ami a 118. zsoltár fényében egyértelműen teszi, hogy a „messiás királyt”, a római uralom alól való felszabadítót várták benne. A számárháton való érkezés, valamint a templom mint cél ugyanakkor egy szolgáló, papi messiásképre utal; a királyi messiásmodellt Jézus távolságtartással kezelte, és nem kívánt azonosulni a politikai felhangokkal.

A jeruzsálemi egyház virágvasárnapi hagyománya jól dokumentáltan a 4. századtól, a szentföldi zarándoklatok meg sokasodásával terjedt el. Az a hagyomány, hogy a virágvasárnapi bevonulás szereplői a gyermekek, valószínűleg szintén a jeruzsálemi egyház liturgiájából ered. Felnőttek keresztelezésre évente kétszer – vízkeresztkor és húsvétkor – került sor, így a virágvasárnapi ünnepen az ujjongó népet a keresztelezésre várók jelképezték, őket pedig a görög egyházi nyelv „gyermeknek” nevezte. A körmenet szokása is innen terjedt el, és vált nyugaton is általánossá a 6. századtól.

Liturgiája

A katolikus egyházban korábban a vasárnapi szentmiséket reggel vagy délelőtt tartották, mivel szombat éjjeltől szentségi böjt volt érvényben. A virágvasárnapi szentmise evangéliuma a jeruzsálemi bevonulásról szólt. A barokk korban terjedt el, hogy délután – a nagyhétre való készülétként – oratóriumokat, passiókat adtak elő. A liturgikus reform nyomán ma már a nap bármely szakában lehet szentmisét tartani, így ez a két hagyomány összekapcsolódott a szentmisében. Ennek a következménye, hogy a virágvasárnapi szentmisében két evangéliumi szakasz, a jeruzsálemi bevonulás és a szenvedéstörténet is elhangzik. A változást követve az ünnep hivatalos neve is „Urunk szenvedésének vasárnapja” lett. A körmenet is megváltozott: eredetileg valahol a templomon kívül találkoztak, majd a barkák megáldása után vonultak a templomba, jelképezve Jézus bevonulását. Hivatalosan ma is a templomon kívül kell kezdeni a körmenetet, de ez nem mindig van így.

NAGYCSÜTÖRTÖK

Nagycsütörtök a keresztény hagyomány szerint az utolsó vacsora napja, amikor Jézus a Gecsemáné kertben búcsút vett tanítványaitól és felkészült az áldozatra. Jézus valószínűleg Széder-esti lakomát tartott az Egyiptomból való szabadulás emlékére. Szeretete jeléül megmosta tanítványai lábát. A nagyhét ünnepeinek sorában a nagycsütörtök a gyász napja, ezért csütörtök estétől szombat estéig nincs harangozás. Nagycsütörtökhöz köthető az Eucharisztia megalapítása.

A NAGYCSÜTÖRTÖK SZERTARTÁSÁRÓL

Jézus Krisztus szenvedésének és feltámadásának szent három napja az utolsó vacsora miséjével kezdődik. Az utolsó vacsorán történt az Oltáriszentség és a papi rend szentségének alapítása. A székesegyházakban nagycsütörtök délelőtt tartja a püspök papjaival együtt az ünnepélyes krizmaszentelő misét, amelyen megszenteli a kereszteleznél, bérmlásnál, betegek keneténél, templomszentelésnél használatos szent olajakat, illetve krizmát. Régen ezen a napon történt a bűnösök visszafogadása. Az esti szentmise, az utolsó vacsora miséje a szenvedésre induló Jézus búcsúja övéitől. Jézus Krisztus ekkor adta át búcsúajándékait: szeretetének jelét a lábmosásban, Testének és Vérének szentségét, a papi átváltoztató hatalmat, s mintegy végrendeletül elmondta búcsúbeszédét és főpapi imáját egyházáért. A misében a glória után a harangok megszólalnak, de azután elnémulnak a nagyszombati vigília glóriájáig, s helyüket a fakereplők foglalják el. E némaság a Krisztus kínszenvedésekor elnémult apostolok félelmét és a gyászt jelképezi. A mise végeztével az Oltáriszentséget ünnepélyesen az e napokra fenntartott őrzési helyre viszik és a húsvéti vigíliamise áldozatásáig ott őrzik. Ezután következik az oltárfosztás. A nap szertartásához tartozik a sötétzsolozsma elimádkozása is. Az oltárra helyezett gyertyatartón minden zsoltárvers után eloltanak egy gyertyát. A gyertyák kioltása az ószövetségi próféták megölését és a szenvedő Krisztust magára hagyó tanítványok hűtlenségét jelképezi. Nagycsütörtökön elhallgatnak a templomokban a harangok, „a harangok Rómába mennek”, s legközelebb csak nagyszombaton szólalnak meg újra.

NAGYPÉNTEK

Nagypéntek a keresztény liturgiában a húsvét előtti péntek. Ezen a napon emlékeznek meg Jézus Krisztus kereszthaláláról. Jézus halálának lehetséges időpontja. Az evangéliumok és egyéb korabeli források alapján az időpont meghatározása nem egyszerű feladat. Sokan úgy gondolták, hogy Jézus egy áprilisi péntek este halt meg, amikor a Dél Keresztje csillagkép látható volt az égbolt alján Jeruzsálemtől délre. Ez azonban a precessió miatt nem lehetséges. Egy lehetséges időpont Kr. u. 33., április 3. Ezen a napon részleges holdfogyatkozás is volt.

A pontos dátum kiszámítását problémássá teszi a szinoptikus evangéliumok és János evangéliumának beszámolóí közötti látszólagos eltérések. Az előzőek leírása szerint az utolsó vacsora egyértelműen a zsidó húsvéti bárány elfogyasztását jelentette (az egyiptomi kivonulás emlékeztetére), amit a zsidók az év első hónapjának 14. napján, csütörtök este (a zsidó napok naplementétől naplementéig tartanak) azaz a zsidó Nisan hónap 15-én tartották. A másnapi keresztre feszítés így még mindig Nisan 15-én, de már pénteken történt. János azonban úgy írja le ezt a történetet, hogy az arimátiái

(Folytatás a 3. oldalon)

(Folytatás a 2. oldalról)

előkészületek előtt helyezte el a közeli új sírba (Ján19:42), ami azt jelenti, hogy az utolsó vacsorát legkésőbb a zsidó húsvét előtti estén tartotta Jézus tanítványaival. Ennek az ellentmondásnak a feloldására számos kísérlet történt, de a legvalószínűbb magyarázatnak az tűnik, hogy (Ján13:1 alapján) Jézus tudta, hogy eljött az utolsó órája és emiatt az utolsó vacsorát előbbre hozta kedde vagy szerdára (ilyen módon több idő juthatott a keresztre feszítés előtti eseményekre is.) A fontos egyetértés az evangéliumok között az a tény, hogy a keresztfeszítés Poncius Pilátus kormányzása idején történt Kr. u. 26 és 36 között. Ebben az időszakban Nisan 14-e (János alapján) csak 27-ben, 30-ban, 33-ban és 36-ban esett péntekre. Érvek szólnak mindezen évek mellett: Lukács evangéliuma megemlíti, hogy Jézus körülbelül 30. évében, Keresztelő Szent János pedig Tiberius császár uralkodásának 15. évében kezdte el nyilvános munkásságát. Ha elfogadjuk Kr. e. 6-ot Jézus születési évének, akkor ez a nyilvános működés kezdetét Jézus esetében Kr. u. 26-ra teszi, Keresztelő Szent János esetében pedig Kr. u. 29-re. (Tiberius Kr. u. 14-ben lett császár), azaz túl késő Jézushoz viszonyítva (mivel János evangéliuma három különböző húsvétot említ meg Jézus nyilvános élete során.) Emiatt a keresztfeszítés idejét Kr. u. 33-ra kell tennünk. Emellett szól az az érvelés is, miszerint Seianusnak a zsidók elnyomatására vonatkozó rendelkezéseit Seianus halála után, Kr. u. 32-ben Tiberius eltörölte (ami jó magyarázatot adhat arra, hogy Pilátus miért engedett akarata ellenére a Jézus kivégzését követelő zsidóknak.) Ha azonban elfogadjuk azt, hogy Tiberius uralkodását sokan Augustus császár halála előtti hatalmával kezdik (Kr. u. 11), akkor Keresztelő Szent János munkásságának kezdetét Kr. u. 26-ra lehet tenni, ami Jézus halálának legvalószínűbb időpontját Kr. u. 30. április 7-ére teszi. Tekintettel azonban arra a tényre, hogy a zsidók időszámításukat a Nap és a Hold járására alapozták, dátumaikat holdfázisokban fejezték ki, és a mai naptárakat csak a Kr. u. 5. században kezdték el számításokra alapozni, a korábbi dátumokat, és hogy azok a hét melyik napjára estek, pontosan meghatározni csaknem lehetetlen. Katolikus liturgia Nagypénteken az egyházban nincs szentmise, mert ezen a napon maga Jézus, az örök főpap mutatja be az áldozatot. Téves és kerülendő kifejezés a csonka mise. Nagypénteken igeliturgia van, áldoztatással. A pap a szertartást piros öltözékben végzi – a piros a vértanúság liturgikus színe. A papság és a segítők teljes csendben vonulnak be a templomba, s az üres oltárszekrény (tabernákulum) előtt arcra borulnak. Ezt követi az igeliturgia: az olvasmány Isten szenvedő szolgájáról szól, majd a szentlecke után János evangéliumából olvassák fel vagy éneklük el Jézus szenvedéstörténetét, a passiót. Ezután következnek ünnepélyes formában az egyetemes könyörgések. Majd körmenetben hozzák a keresztet, amely előtt tisztelegve minden hívő kifejezheti háláját és imádatát a megfeszített Krisztus iránt. Az igeliturgiát áldoztatás követi, a nagycsütörtöki misén konszekrált kenyérrel. A szertartást egyszerű könyörgés zárja, nincs áldás, nincs elbocsátás.

A KERESZTÚT

1. Jézust halálra ítélik

Hamarosan, és ez a te „hamarosanod”, amikor saját véredben fogsz ázni, én mint bíró emlékeztetni foglak arra a vére, amivel akkor szennyeztetted be kezedet, amikor sokaknak megtiltottad, hogy szavam emlékeztetőjén keresztül kapják meg kegyelmeimet. Olyanok vagytok, mint a rómaiak, tövissel koronáztok nap mint nap. Ti is azt mondjátok majd amit Pilátus? „Ártatlan vagyok ettől a vértől!” És megmossátok illatosított vízben kezeteiket? Ti nem akarjátok elfogadni a halál ellenszerét, nem akarjátok elismerni szavamat, amelyet Szentlelkem által adok napjaitokban...

2. Jézus a keresztet vállára veszi

Lábaimat kötéllal összekötözték és megparancsolták, hogy menjek keresztemhez. Leányom, hiszen egyáltalán nem tudtam járni, mivel lábaimat összekötözték. Akkor földre dobtak, és hajamnál fogva rángattak keresztemhez. Fájdalmam elviselhetetlen volt. Az ostorozás miatt felrepedezett testemből darabok szakadtak le. Majd meglazították lábam kötelét, és megrugdostak, hogy álljak fel és vegyem vállamra terhemet. Nem láttam, hol a keresztem, mert a fejembe hatoló tövisek vérral borították el arcomat és szememet. Erre ők maguk állították fel keresztemet, tették a vállamra és löktek a kapuk felé. Leányom, ó milyen nehéz volt a kereszt, amelyet vinnem kellett! Hátról ostorütésektől hajtván tapogatóztam a kapuk felé. Igyekeztem az utamat figyelni lecsorduló véreken keresztül, amely szememet égette. A kereszt, amelyet viselni fogsz az én békém és szeretetem keresztje, de az én kedves keresztem viseléséhez leányom sok áldozatot kell hoznod; légy erős és viseld szeretettel; velem fogod megosztani, és osztani fogsz szenvedésemben is.

3. Jézus elesik a kereszttel

Alig tudtam felállni. A tömeg ezután egészen megvadult, s nem láttam magam körül barátot, senki sem volt ott, hogy megvigasztaljon. Gyötrelmeim fokozódtak, és a földre zuhantam.

4. Jézus szent Anyjával találkozik

Ebben a szent szívbe jöttem el, az én szentséges szívem képmásába és hasonlatosságába, hogy Isten-emberré legyek és kövessem lépteit, majd később ő kövesse az enyémeiket. Mondottam, hogy ő és én mindent megosztottunk egymással a

(Folytatás a 4. oldalon)

(Folytatás a 3. oldalról)

keresztig. A mi egységünk olyan bensőségesen teljes volt, hogy nem volt szükségünk beszédre, mert csupán szívünkben érintkeztünk. Távollétemben nem kellett eljuttatnom hozzá szavaimat és gondolataimat. Szentlelkem egyedülálló hatalmában, szüzi szívében mindenről tudott, mivel Isten az övé volt, ő meg Istené.

5. Cirenei Simon segíti Jézusnak a keresztet vinni

Félelmükben - hogy még keresztre feszítésem előtt meghalok - a katonák megparancsolták egy Simon nevű embernek, hogy vigye keresztemet. Leányom, ez nem a jószág vagy a részvét tette volt, hanem csupán meg akartak őrizni a kereszt számára. Viseld keresztmet, Vassula, értem viseld. Hadd hagyjam megint rajtad keresztmet, könnyíts terhemem, hadd pihenjek meg nálad. Azt akarom, hogy viseld értem, mert bízom benned; itt most rád bízom keresztmet; hamarosan érezni fogod milyen nehéz a kereszt; később visszajövök és megszabadítalak.

6. Jézusnak Veronika kendőt nyújt

Megengedtem nekik, hogy töviskoronával koronázzanak. Megengedtem nekik, hogy kigúnyoljanak, és szent arcomra köpjenek. Akkor éreztem, hogy valaki letörölte az arcomat. Igen, Vassula, tekints arcomra! Megvigasztal, hogy rám nézel. Mondd meg nekik, hogy olyan kevés kell ahhoz, hogy megvigasztaljanak. Jöjj, dicsőíts szeretetteddel! Bárcsak tudnátok, hogy mennyire kész vagyok megbocsátani korszakotok bűneit egyetlen rám vetett kedves tekintetért, egyetlen bűnbánó pillanatért, egyetlen kereső sóhajért, egy csekély megbánásért! Szent arcomra vetett egyetlen mosolyért megbocsátom és elfedem bűneiteket. Még Sebeimmal sem törődnek, nem látnám bűnötöket és gonoszságotokat. Az egész menny ünnepelne egyetlen bűnbánó pillanatokra, mert mosolyotok és szerető pillantástok oly kedves nekem, mint a tömjén illata, és ezt a bűnbánó pillanatot úgy fogadom, mint új éneket!

7. Jézus másodszor esik el kereszttel

Mindenkit szeretek, aki miután elesett, hozzám jön, és bocsánatot kér. Még jobban szeretem őket. Akkor sem utasítom őket vissza, ha akár milliószor vétkeznek. Nem akarom, hogy elless, melletted leszek, hogy felfogjalak. Szeretek, és meg akarlak menteni az eleséstől. Nem engedem, hogy elvesz.

8. Jézus vigasztalja a siránkozó asszonyokat

Együttérző asszonyok léptek elő a sorokból, hogy feldagadt arcomat leomssák. Hallottam, amint sírtak és keseregtek. Felismertem őket, és így szóltam hozzájuk: „Legyetek áldottak. Vérem le fogja mosni az emberiség minden bűnét. Íme leányaim elérkezett megváltástok ideje.” Jaj azoknak, akik úgy hordozzák magukban vétkeiket, mint gyermekét várandós anya, amikor az én napom eljön! A föld királyai, nagyjai és hadvezérei, a gazdagok és hatalmasok, az egész nép, a rabszolgák és szabadok a hegyi barlangokba és a sziklák közé rejtőznek. Így kiáltanak a hegyeknek és a szikláknak: „Omoljatok ránk és rejtsetek el a trónon ülők színe előtt, és a Barány haragja előtt!”

9. Jézus harmadszor elesik a kereszt súlya alatt

Szívem részvéttel telik meg nyomorúságod és visszaeséseid miatt. Kérdezem azoktól, akik ezt a kinyilatkoztatást visszautasítják: „Vajon törvényem ellen való, ha most gondviselésem mai műveivel mentem meg teremtetemet a pusztulástól?”

10. Jézust megfosztják ruháitól és epével itatják

A hegyre érve földre lőttek. Ruháimat letépték rólam, és meztelenül hagytak ott az emberek szeme láttára. Sebeim újra felszakadtak, és vérem a földre folyt. A katonák epével kevert borral kínáltak. Visszaütöttem, mert egész belsőm megtelt már a keserűséggel, amellyel ellenségeim itattak... A te ruhád, gyermekem saját véredbe fog roskadni, és ez is azt fogja bizonyítani, hogy tőlem való vagy. Te erre születél, és beleegyezésed gyönyörűségemre szolgál, mert szenvedésed által sokakat fogok megmenteni.

11. Jézust rászegezik a keresztre

Először csuklóimat szögezték fel gyorsan, és miután a szögekkel a kereszthez rögzítettek, széjjelhúzták megtört tagjaimat, és erőszakkal átfúrták lábamat. Leányom, leányom, mekkora fájdalom! Milyen nagy szenvedés! Milyen kín lelkem számára! Szeretteim elhagytak, Péter, akire egyházamat alapítottam, megtagadott, úgy mint a többi barátom. Egyedül hagytak, kiszolgáltattak ellenségeimnek. Sírtam, mert lelkem csordultig volt fájdalommal. Megengedtem nekik, hogy keresztre feszítsenek. Mindezt irántatok érzett szeretetből tettem. Ó ti gyermekei a keresztre feszítettnek! Hogyan tudjátok elfelejteni mindazt, amit értetek

(Folytatás az 5. oldalon)

(Folytatás a 4. oldalról)

tettem? Azért szállt le a bölcsesség, hogy elfogják az erőszak alapján és törvények szerint. Azért vetettek meg, és azért utasítottak vissza az emberek, hogy a ti szenvedéseiteket hordozzam. Azért szegeztek fel a fára, hogy titeket megszabadítsalak. Megengedtem nekik, hogy keresztül szúrjanak a ti szabadulásotokra. Elfogadtam egy rettenetesen fájdalmas halálemet, azért hogy a ti lelketek éljen, és részesülhessen királyságomban. Patakokban hagytam folyóni véremet, hogy ti elnyerjétek az örök életet. A ti kedvetekért engedtem meg, hogy engem bűnösnek tartsanak. Hogy nem vagytok képesek szeretni egymást? Hogy tudnátok tisztelni engem, amikor válogattok és elutasítjátok egymást?

12. Jézus meghal a kereszten

A katonák felállították keresztemet, és a gödörbe helyezték. Rátékintettem a tömegre, bár megdagadt szememmel alig láttam. Néztam az embereket. Nem láttam egy barátot sem azok között, akik gúnyoltak. Senki sem volt ott, hogy megvigasztaljon. „Istenem! Istenem! Miért hagytál el engem?” Elhagytak mindazok, akik szerettek... Tekintetem anyámra esett. Ránéztem és megszólalt a szívünk. „Neked adom szeretett gyermekeimet, hogy legyenek a te gyermekeid is, légy te az édesanyjuk.” Emlékszel amikor a kereszten voltam? Melyek voltak a szavaim? Azt mondtam: Nézd az anyád! Ő szeret téged, és gondoskodik rólad. Az Atya tetszése szerint ad mindenkinek, fogadd el, amit ad neked. Keresztemről kiáltottam. Ez volt utolsó hangos kiáltásom. Akkor hallattam, amikor még testben voltam. E kiáltásban szenvedés, fájdalom és keserűség visszhangzott lelkem mélyéről, és áttörte a magasságos mennyet. Megrendítette a föld alapjait, kettéhasította azok szívét, akik szerettek engem, és kettéhasította a templom kárpitját is. Hűséges követőket támasztott számomra, és feltámasztott halottakat is a sírjukból, felforgatta földtakarójukat, és legyőzte a gonoszt. Hatalmas mennydörgés rázta meg az eget fent. Minden angyal remegve borult arca, és teljes csendben imádtak engem. anyám, aki közelemben állt, hallván kiáltásomat, térdre esett a földön, és sirva temette kezébe arcát. Utolsó kiáltásomat magával hordozta elszenderedése napjáig. Szenvedett... Minden beteljesedett, közel volt a megváltás. Láttam a megnyílt eget, néma csöndben ott állt minden angyal: „Atyám, kezdedbe ajánlom lelkemet. Most már Nálad vagyok.” Én pedig megkeseredtem, és még most is szenvedek a világ sok gonoszsága, a bűnök, a törvénytelenségek és az önzés miatt. Kiáltásom napról napra hangosabb lesz. Egyedül hagytak keresztemen, egyedül, hogy viseljem a világ bűneit vállamon, egyedül hogy szenvedjek, egyedül hogy meghaljak kiontva véremet, amely beborította az egész világot, és megváltott benneteket szeretett gyermekeim. Ugyanez a kiáltás hallatszik most a földön a múlt visszhangjaként. Vajon a múlt árnyékában élek? Hiábavaló lett volna áldozatom? Hogy lehet, hogy most nem halljátok kiáltásom a keresztről? Miért csukjátok be fületeket, és miért zárkóztok el előle?

13. Jézus testét leveszik a keresztről

Soha ne veszítsd el bátorságodat! Melletted vagyok. Térj be Jézus sebeibe, térj be fájdalmas szívembe, és érezd fájdalmamat! Érezd mennyire sírok! Sokakhoz elmegyek, megmutatom nekik szívemet, jeleket adok képmásaim könnyhullatásával. Megjelenek különböző helyeken, de gyermekeim szívét vastag kéreg takarja, a hitetlenség kerge. Nevetségessé teszik azokat, akik hisznek. Isten szava mit sem jelent számukra, Isten felszólításait semmibe veszik, kevés figyelmet szentelnek figyelmeztetéseinknek. Senki sem akar azokra a kinyilatkoztatásokra figyelni, amelyeket maga az Isten ad. A ti korszakotok hite semmivé vált, elsöpörte az összeférhetetlenség, a romlottság, a kegyetlenség és az aljasság. Mennyire fáj szeplőtelen szívem! Kezem már nem tudja tovább tartani Isten karját, hogy le ne sújtsan rátok.

14. Jézust sírba teszik

Az a szándékom, hogy felkeltslek benneteket sírokból, és saját birtokotokra vezesselek benneteket: az én szentséges szívembe! És te gyermekem, aki olvasod az üzenetet, vagy hallasz engem, te akit meglátogattalak sírodban, és lehettemmel eltöltöttelek, mondom neked: Kövesd vérem nyomát, amelyet jelül hagyok számodra! Ha megállít és megkérdez egy járókelő útközben, mondd meg neki, hogy az én tanítványom vagy, és én a te Mestered, és hogy te éppen azon az úton vagy, hogy tanúságot tégy a keresztre feszített Krisztusról, a feltámadt Krisztusról. Ha egy kufár állít meg, őrizkedj becselenségétől! Vigyázz nehogy kereszted helyett, amelyet én adtam neked, romlott álbölcsességet adjon. Egyetlen hang, egyetlen szó nélkül, még lelkesebben mint eddig, öleld át a válladon lévő gerendát, és kövesd vérem nyomát, az hozzám vezet téged. Ha közülük valaki ellened fordul, ne takard el arcod a sértések vagy ütések elől, tartsd oda hátadat is, hogy felismerjenek sebeidről! Legyenek sebeid az én sebeim tökéletes másai, mivel ugyanazok ejtik rajtad, akik engem a te Mestered megsebeztek. És akkor megjelenik az égen az Emberfiának jele. Nagy világosság kél a ti sötétségekben, mert én, a ti Szent Istenetek meg akarlak menteni benneteket Szent Nevemért. Jöjj gyermekem, aki hallasz vagy olvasol engem! E tanúságtételben újból kinyilvánítottam neked szeretetemet. Ne mondd, hogy túl messze vagyok ahhoz, hogy szeress, mert e pillanatban is olyan különös gyengédséggel és szeretettel tekintek rád, amelyet sohasem tudsz teljesen megérteni. Ha egyedül érted kellene visszatérnem, hogy megváltalak, a legkisebb habozás nélkül jönnék, és újra kezdeném szenvedéseimet, egyedül csak érted! Elhiszed-e most nekem, ha azt mondom, hogy embernek nem lehet nagyobb szeretete annál, minthogy barátaiért áldozza életét? Azért mondom el mindezt, hogy békére lelj Szívemben, hogy igaz életet találj bennem, Istenedben. Tudom, hogy gyenge vagy gyermekem, de gyengeséged magához vonzza mindenhatóságomat. Fel tudod-e fogni amit mondok? Azt mondom: béke legyen veled! A szeretet áldozata vagyok. En beszélek hozzád. En vagyok az, aki a szeretet e tanúságát adtam neked szeretetem emlékére. Merülj el bennem, és engedd, hogy elárazszalak! Érezd mennyire vágyódik szívem a szeretet viszonzására! Ne állj ellen nekem! Jöjj hozzám úgy, amilyen vagy! Jöjj, és igyál szívem áradatából, és még többre fogsz szomjazni. O közületek hányan hagyták el az Igazságot, és indultak ilyen-olyan utakra. Az igazság szeretet. En vagyok az igazság. Legyetek az igazság tanúi! Fogadjátok az Igazság Szentlelkét, fogadjátok a kegyelem Szentlelkét! Megáldalak benneteket a szeretet sóhaját hagyva homlokotokon. Legyetek egyek szent Nevemben!

MOSOLYOGVA KÖNNYEBB

AZ ÚR TÖRVÉNYE

Voltál már olyan állapotban, hogy teljesen alkalmatlannak érezted magad mindenre? Biztos vagyok benne, ezzel nem vagy egyedül. A Bibliában sok nagyszerű ember élettörténete van feljegyezve és ezek közül azt látjuk, hogy sokan küszködtek ugyanezzel a problémával.

Amikor például Mózesre gondolunk, milyen kép jelenik meg előttünk? Egy hatalmas vezető képe, aki kivezette Egyiptomból Izráel népét. De lássuk be, Mózes is sokszor kételkedett önmagában. Sokszor alkalmatlannak érezte magát egy-egy feladat elvégzésére. Igazából nagyon zavarta a dadogása. Isten viszont megerősítette és felszerelte őt mindazzal, amire szüksége volt ahhoz, hogy betöltse a küldetését.

Ugyanez igaz rád is. Bármilyen gondjaid is vannak, bármilyen jelentéktelennek is érzed magad, Isten megadja mindazt, ami szükséges ahhoz, hogy betöltsd a küldetésedet ebben az életben. Nem a nehézségeidet veszi el, hanem megmutatja, hogyan viszonyulj hozzá.

Egyszer egy pianínót kellett felvinnünk lépcsőn a harmadik emeletre. Hárman voltunk, három nem igazán fizikai munkához szokott ember, három lelkész. Mi is, ahogyan láttuk a hivatásos bútorszállítóktól fogtuk a gurnit a pianínó alá tettük, megemeltük, de mire a harmadik emeletre értünk, szegény hangszert lehetett újra hangolni, annyszer a lépcsőhöz koccsintottuk. A bútorszállítóknak ez könnyen megy. Nem csak azért, mert erősebbek, hanem mert ők tudják, hogy hol kell megemelni, hová kell tenni a kötelet, hogy egyenletes legyen a súlyeloszlás.

Ez a munka megtanított valamire. Isten a problémáim elviseléséhez nem csak erőt ad, hanem úgy teszi könnyűvé, hogy megtanít arra, hogy hogyan kezeljem. Megmutatja, hogy hová tegyem a gurnit. Nem úgy van ránk gondja, hogy elveszi a nehézségeket, hanem megtanít mosolyogva, Benne bízva hordani őket.

Így már megtapasztalhatjuk azt, hogy ha Istenben bízunk, akkor valósággá válik az életünkben, hogy „Mert az én igám gyönyörűség, és az én terhem könnyű.” (Máté 11:30)

Forrás: www.kegyelem.net

HA KRISZTUS SZERETETE ÉL BENNÜNK

Isten szeretete több a vétektől való pusztá tartózkodásnál. Cselekvő, tette kész elv ez, buzgó, élő forrás, mely szakadatlanul árad, hogy mások áldására legyen. Ha Krisztus szeretete él bennünk, nemhogy gyűlöletet nem melengetünk embertársaink iránt, hanem minden úton igyekszünk szeretetet tanúsítani irántuk...

Amikor állítólag Istent szolgáljuk, de megbántjuk testvérünket vagy ártunk neki, akkor hamisan képviseljük Isten jellemét, ezért be kell vallanunk viselkedésünk helytelenségét, elismernünk, hogy bűnt követtünk el... Ha kárt okoztunk testvérünknek, vagy megcsaltuk őt, fizessünk kárpótlást! Ha akaratlanul hamis tanúságot tettünk ellene, ha megmásítva idéztük szavait, ha bármi módon ártottunk hírnevének, menjünk el azokhoz, akikkel testvérünkről beszélgettünk, s vonjuk vissza bántó, elferdítő állításainkat, hazugságainkat! Ha két testvér a köztük támadt nehézséget nem teregetné mások elé, hanem őszintén, nyíltan, a krisztusi szeretet szellemében megbeszélne egymással, mennyi rosszat elfedezhetne ezzel! Kiirthatná a keserűség gyökerit, ahelyett, hogy beszennyezik magukat. Krisztus követői milyen szorosan, milyen gyengéden egyesülhetnének a szeretetben!

Forrás: www.maiig.hu

Az Úrnak törvénye tökéletes, megeleveníti a lelket; az Úrnak bizonyágtétele biztos, bölccsé teszi az együgyűt. Az Úrnak rendeletei helyesek, megvidámítják a szívet; az Úrnak parancsolata világos, megvilágosítja a szemeket. Az Úrnak félelme tiszta, megáll mindörökké; az Úrnak ítéletei változhatatlanok s mindenestől fogva igazságosak. Kívánatosabbak az aranyból, még a sok színaranyból is; és édesebbek a méznél, még a színméznél is.

(Zsoltárok könyve 19,8-11)

A Szentírásban bemutatott isteni törvény követelményei komolyak. Minden alapelv szent, igaz és jó. A törvény Istennek való engedelmség alá helyezi az embert. Elhatol a gondolatokig és az érzésekig, s mindenkit meggyőző bűnéről, aki elég érzékeny annak felismerésére, hogy áthágta a törvény előírásait. Ha a törvény csak a külső cselekedetekre vonatkozna, akkor a helytelen gondolatok, vágyak és tervek nem számítanának a bűnök közé. De a törvény magát a lélek tisztaságát és az elme szentségét kívánja meg, hogy a gondolatok és az érzések összhangban legyenek a szeretet és az igaz élet elveivel.

Krisztus megmutatta tanításaiban, hogy a Sínai-hegyen adott törvény alapelvei mennyire messzehatóak. Életével bemutatta a törvényt, melynek alapelvei mindörökké az igaz élet mércéjét jelentik - azt a mércét, mely által minden lélek megítéltetik ama nagy napon, amikor ítélőszékek tétetnek le és könyvek nyitvatnak meg. Krisztus azért jött, hogy minden igazságot betöltsön, és az emberiség fejeként bemutassa - a legkisebb részletig eleget téve Isten kívánalmainak -, hogy az ember is elvégezheti ugyanazt a munkát. Az embernek adott kegyelem mértéke alapján senki számára sem szükségszerű, hogy kimaradjon a mennyből. Mindenki, aki küzd érte, eljuthat a jellembeli tökéletességre. Ez az evangélium új szövetségének tulajdonképpeni alapja. Ha Isten törvénye a fa, akkor az evangélium az illatozó virágok és a gyümölcsök.

Amikor Isten Lelke feltárja az embernek a törvény valódi jelentőségét, változás megy végbe szívében. Dávid valós állapotának hűsége megjelenítője, Náthán próféta Dávid elé tárta bűneit és segítségére volt azok elhagyásában. Dávid szelíden fogadta a tanácsot, és megalázta magát Isten előtt.

„Az Úrnak törvénye tökéletes, megeleveníti a lelket; az Úrnak bizonyágtétele biztos, bölccsé teszi az együgyűt. Az Úrnak rendeletei helyesek, megvidámítják a szívet; az Úrnak parancsolata világos, megvilágosítja a szemeket. Az Úrnak félelme tiszta, megáll mindörökké; az Úrnak ítéletei változhatatlanok s mindenestől fogva igazságosak. Kívánatosabbak az aranyból, még a sok színaranyból is; és édesebbek a méznél, még a színméznél is.”

Forrás: Ellen G. White, Szemelvények

JÉZUS
FELTÁMADT!

HÍVÓ SZÓ

540431 Marosvásárhely, Kakukk utca 1. szám

E-mail: hunorangel@gmail.com

Mobil: 0740-262880

Web: www.pereshunor.freewb.hu

Szerkeszti és tördeli: Peres Hunor